



תורת אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת עקב

מתפללים, מתפללים ו... מתפללים!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020



מתפללים, מתפללים ו... מתפללים!

בבוקר, בבית הכלא בירושלים

הרב וולנדר, רב הכלא, תוך כדי סיור בין תאי הכלא, שמע זמזום חרישי בוקע מאחד התאים. כשהגיע לתא הקרוב, הוא ראה את צדוק "הצדיק" מחזיק מכונת גילוח - וחצי מזקנו חסר!

"בוקר טוב, צדוק", קרא הרב וולנדר. "למה אתה נפטר מהזקן היפה שלך?"

כשצדוק הרים את ראשו, מקלחת של שערות זקן נפלו מעליו. "כי אני לא צריך את זה יותר", הוא אמר. "ללא ספק שהשם לא אוהב אותי או את הזקן שלי, אז מה הטעם?"

"מה אתה אומר?" שאל הרב וולנדר. "למה אתה חושב שהשם לא אוהב אותך?"

"כי הוא לא מקשיב לי!" צדוק קרא. "התפללתי להשם כדי להפוך אותי לעשיר ואז הקדשתי שעות רבות להמציא סגולות למכור לאנשים. ואז נעצרתי והמשטרה לקחה את כל הכסף שלי."

"אחרי כל זה, ביקשתי מהשם לתת לי מיטה נוחה יותר בתא שלי, לתת לי סטייקים על האש במקום השניצל סויה שהם משרתים כאן ושהמשטרה תשחרר אותי מהכלא. והוא לא ענה על אף אחת מהתפילות שלי!!!"

"וואו", אמר הרב. "התפללת על כל זה?"

"הו לא", המשיך צדוק. "גם התפללתי שאני אהיה גבוה יותר ולג'קוזי ליד המיטה שלי. אבל לא רק זה - אני ממש שמתי פתק בסדק הזה בקיר כאן בתא שלי. והשם לא נתן לי שום דבר שביקשתי! אז ברור שהוא לא רוצה את התפילות שלי והוא גם שונא אותי!"

"רגע", התערב הרב וולנדר בתמיהה. "מדוע שפתק בקיר תא הכלא שלך יעשה משהו? זה לא הכותל המערבי."

"אה, אבל זה כן", הסביר צדוק. "אתה מבין, הכנתי תפילה מיוחדת שהופכת כל קיר לכותל המערבי, כך שתוכל להתפלל להשם בכל מקום שאתה נמצא וזה כאילו אתה ממש ליד מקום המקדש! נהגתי למכור את התפילה הזו יחד עם הסגולות שלי."

הרב וולנדר הניח את ידו על מצחו בלאות כאשר שקל אם להגיב על הצהרה האחרונה. עם זאת, הוא בחר להתעלם מזה ובמקום זאת התייחס לתלונת צדוק על

שהשם לא ענה לו.

"צדוק", אמר בעדינות. "קודם כל, חשוב לזכור שהשם לא רק נותן לך באופן אוטומטי את כל מה שאתה מבקש. כמובן שאנחנו יכולים וצריכים להתפלל עבור מה שאנחנו רוצים וצריכים - והתפילה עצמה יכולה לגרום לנו להגיע למשהו - אבל השם רק נותן לנו את מה שהוא מחליט שיהיה לנו."

"אבל התפללתי במשך עשר דקות שלמות!" מחה צדוק. "אין ספק שזה שווה משהו!"



"עשר דקות???" אמר הרב וולנדר. "אתה יודע, פרשת השבוע מספרת כיצד משה רבנו התפלל במשך 40 יום לאחר חטא העגל שהשם לא ישמיד את עם ישראל - ארבעים יום!!! האם אתה יכול לדמיין?"

"40 יום?" שאל צדוק. "למה הוא המשיך להתפלל? ברור שהשם לא רצה לענות לו." "הוא לא???" קרא הרב. "ובכן, איך אתה מסביר את העובדה שאתה ואני עומדים כאן?"

צדוק חשב על זה לרגע. "אני מניח שהשם פשוט התעייף מהתפילות של משה ופשוט נכנע." הוא הציע.

"עייף???" הרב וולנדר כמעט צעק. "אתה בכלל מקשיב לעצמך? זה בדיוק ההיפך! השם לעולם לא מתעייף מהתפילות שלנו. זו כל הסיבה שהוא לא ענה מיד למשה רבנו. הוא כל כך אהב את התפילות שלו שהוא רצה שהוא ימשיך להתפלל.

"אבל זה לא שהשם זקוק לתפילות שלנו - אוי לא, בדיוק ההיפך. הסיבה שהשם אוהב את התפילות שלנו היא מכיוון שכאשר אנו מתפללים כמו שצריך, זה גורם לנו לחשוב על השם. וככל שאנחנו מקדישים יותר זמן לחשוב על השם, כך אנו מתקרבים אליו ונעשים מושלמים יותר.

"אז על ידי שמשה רבנו שפך את לבו אל השם במשך ארבעים יום, הוא הגיע לרמות יותר גבוהות של שלמות וקרבה להשם. בדיוק בגלל זה השם המתין כל כך הרבה לפני שהוא ענה לו."

"מדהים!" אמר צדוק. "אז אתה מתכוון שאם אתפלל להשם במשך ארבעים יום בכותל האישי שלי בתא שלי, שאקבל ג'קוזי וארוחות סטייק ממש כאן בכלא?"

"לא," ענה הרב וולנדר. "זה לא מה שאני אומר. מה שאני אומר זה שאם תקדיש את זמנך כאן בכלא להתפלל להשם בכל ליבך, תהפוך לאדם טוב יותר וקרוב יותר להשם. ועל ידי כך, אתה בעזרת השם תזכה לישועה."

צדוק הביט בצער על מחצית זקנו שזרוק על רצפת הכלא, ואז חזר אל הרב. "תודה רבה," אמר. "כרגע אתחיל להתפלל אל השם במסירות אמיתית כדי שאוכל להיות קרוב אליו ולהיות צדוק הצדיק האמיתי!"

שבת שלום ומבורך!